

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Marcely Rouskové a Mgr. Kamila Tojnera ve věci žalobce: **J. S.**, bytem D., proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2010, čj. 1134/550/10-Záb., 80037/ENV/10,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 7. 7. 2010, čj. 8972/ZP/2010-Nj-4. Tímto rozhodnutím žalobci nebyla povolena výjimka podle ust. § 56 zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon o ochraně přírody“) k zásahu do biotopu zvláště chráněných živočichů ohniváčka černočárého, mihule potoční, vranky obecné a k zásahu do biotopu zvláště chráněné rostliny upolínu evropského pro umístění a výstavbu malé vodní nádrže na p. p. 456,458 a 459 v k. ú. Brzice.

Žalobce se v žalobě domáhá zrušení rozhodnutí správních orgánů v obou stupních, neboť jsou dle jeho názoru založeny na nepřesných a nepravdivých údajích.

Uvedl, že většina argumentů, zakládajících zamítnutí jeho žádosti, je založena na odborném posudku Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, střediska Hradec Králové ze dne 20. 6. 2008 č. j. 0014/HKA/2008/0 (dále jen „Agentury“), který je v mnoha svých bodech nejen nepřesný, ale nachází se v něm i nepravdivé údaje, které lze fakticky vyvrátit.

Posudek například poukazuje na neregulované koryto řeky Běluňky, což je v rozporu se skutečným stavem věci (viz. fotografie v Biologickém hodnocení RNDr. V. K.). Toto a další nesrovnalosti svědčí o nerelevantnosti celého posudku Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, střediska Hradec Králové.

Naproti tomu správní orgány prvního ani druhého stupně nevzaly v potaz biologické hodnocení vypracované RNDr. V. K., jakožto autorizovanou osobou, který jasně poukazuje na prospěšnost výstavby malé vodní nádrže v této lokalitě z důvodu zachování současného stavu výskytu populace chráněných živočichů a rostlin. Konkrétně tento posudek předkládá jako nejvýhodnější variantu vybudování malé vodní obtočné nádrže v rozsahu historicky doloženého rybníka. Po vybudování nádrže bude zajištěna kontrola pronikání nežádoucích invazních druhů rostlin. Dále pak tato varianta povede k zachování větší části populace upolínu nejvyššího, vytvoření společenstev s bohatým výskytem šťovíku jako živné rostliny pro ohniváčka černočárého a k vytvoření podmínek pro obojživelníky.

„Variantu bez zásahu uvádí RNDr. K. jako zcela nevhodnou. Sukcese, která výrazně ochudí ekosystém nivy, podpoří vznik lesního porostu typu olšiny s příměsí dřevin z okolních porostů (smrk, osika) a způsobí zánik všech dosud zjištěných ochrannářsky významných druhů. Taktéž názor správního orgánu, že postačí pouze kosení této lokality, je v rozporu se záměry ochrany přírody. Zde RNDr. K. sice poukazuje, při správném managementu, na možnost zachování populace upolínu nejvyššího, ovšem také na následný ústup šťovíků a na tuto rostlinu vázaného ohniváčka černočárého.“ Na základě uvedeného má žalobce za to, že varianta obtočné nádrže neohroží stávající společenství chráněných druhů rostlin a živočichů ale povede k vytvoření optimálních podmínek pro jejich vývoj, proto je žalobce přesvědčen, že žalobou napadená rozhodnutí jsou v rozporu se zákonem.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění obou rozhodnutí a dále uvedl, že tvrzení žalobce, že rozhodnutí orgánů ochrany přírody jsou založena na nepřesných a nepravdivých údajích, nemá oporu ve spisu.

Oba orgány posuzovaly oba odborné posudky nacházející se ve spisu a čerpaly z nich poznatky pro rozhodnutí. V posudku Agentury je pouze zmíněna vhodnost ochrany přirozené morfologie toku Běluňky; rozhodné důvody pro nerealizaci záměru vodní nádrže jsou v druhové ochraně.

Pokud jde o ohniváčka černočárého *Lychena dispar* zjištěného v lokalitě pouze RNDr. K., PhD., jde také o důkaz, že orgány ochrany přírody posuzovaly všechny aspekty ochrany lokality jako biotopu uvedených zvláště chráněných druhů, bez ohledu na to, kdo z odborníků to zjistil a co s lokalitou finálně navrhuje. Pro úplnost je nutno uvést, že ohniváček černočárý je živočišný druh chráněný v zájmu evropského společenství /vyhláška MŽP č.166/2005 Sb., příl. II - druh vyžaduje zvláštní územní ochranu a proto teoreticky ani nelze podle ustanovení § 56 odst. 2 zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, výjimku udělit, když jiný veřejný zájem stavby vodní nádrže nepřevažuje nad zájmem stávající populace tohoto motýla. To vyplývá z biologického hodnocení RNDr. K., PhD. na str. 7 dole - Varianta 2 - Vybudování menší nádrže a sečení zbytku lokality, kde je tímto autorem konstatováno ... „V tomto případě sice dojde k postupnému vytlačení šťovíku tupolistého *Rumex obtusifolius* jako živné rostliny zvláště chráněného druhu motýla, ohniváčka černočárého *Lychena dispar*, ze sečené lokality, nicméně...“, proto orgány ochrany přírody z důvodu předběžné opatrnosti preferovaly ochranu stávajícího biotopu tohoto druhu před ne zcela jistým "vylepšením" této lokality.

Žalovaný dále uvedl, že tvrzení žalobce, že k naplnění záměru ochrany přírody postačí pouze kosení této lokality, je spekulativní a nepodložené navíc při posuzování dané věci nejde pouze o ochranu ohniváčka černočárého, ale též upolínu, takže výsledné řešení musí být kompromisem vhodným pro oba druhy.

V rámci nařízeného jednání žalovaný odkázal na vyjádření k žalobě, žalobce se k jednání nedostavil.

Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, kterého jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Při posouzení věci soud vycházel z následující právní úpravy:

Podle § 49 odst. 1 zákona o ochraně přírody zvláště chráněné rostliny jsou chráněny ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích; chráněn je rovněž jejich biotop. Je zakázáno tyto rostliny sbírat, trhat, vykopávat, poškozovat, ničit nebo jinak rušit ve vývoji. Je též zakázáno je držet, pěstovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat nebo nabízet za účelem prodeje nebo výměny.

Podle § 50 odst. 1 zákona o ochraně přírody jsou chráněni zvláště chránění živočichové ve všech svých vývojových stádiích. Chráněna jsou jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotop. Vybrané živočichy, kteří jsou chráněni i uhynulí, stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

Podle § 50 odst. 2 je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, zejména je chytat, chovat v zajetí, rušit, zraňovat nebo usmrcovat. Není dovoleno sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jejich vývojová stadia nebo jimi užívaná sídla. Je též zakázáno je držet, chovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat, nabízet za účelem prodeje nebo výměny.

Podle § 56 odst. 1 Výjimky ze zákazů u památných stromů a zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 46 odst. 2, § 49 a 50 v případech, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody, nebo v zájmu ochrany přírody, povoluje orgán ochrany přírody. U zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, které jsou předmětem ochrany podle práva Evropských společenství¹⁰⁾, lze výjimku podle věty první povolit jen tehdy, pokud je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 2, neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany.

(2) Výjimku ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů lze povolit

a) v zájmu ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a ochrany přírodních stanovišť,

b) v zájmu prevence závažných škod, zejména na úrodě, dobytku, lesích, rybolovu, vodách a ostatních typech majetku,

c) v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti nebo z jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru a důvodů s příznivými důsledky nesporného významu pro životní prostředí,

d) pro účely výzkumu a vzdělávání, opětovného osídlení určitého území populací druhu nebo opětovného vysazení v původním areálu druhu a chovu a pěstování nezbytných pro tyto účely, včetně umělého rozmnožování rostlin,

e) v případě zvláště chráněných druhů ptáků pro odchyt, držení nebo jiné využívání ptáků v malém množství.

Podstatou projednávané věci je nepovolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných živočichů a rostlin podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, kterou žalobce požadoval.

Podle žalovaného, resp. krajského úřadu nebyly v daném případě splněny podmínky obsažené v citovaném ustanovení; v době rozhodování o nepovolení výjimky bylo možné výjimku povolit pouze tehdy pokud - jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody, nebo jedná-li se o případ, kdy je povolení výjimky v zájmu ochrany přírody.

Ze správního spisu vyplývá:

Dne 5. 5. 2010 podal žalobce žádost o povolení výjimky podle ust. § 56 zákona ze zákazů u zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin pro zásah do biotopu zvláště chráněných druhů živočichů - **ohniváčka černočárého** (*Lycaena dispar*), **mihule potoční** (*Lampetra planeri*), **vranky obecné** (*Cottus gobio*) a zvláště chráněného druhu rostliny - **upolínu evropského** (*Trolius altissimus*) pro umístění a výstavbu malé vodní nádrže na p.p.č. 456, 458 a 458 v k. ú. Brzice. V žádosti navrhovatel uvedl, že záměr přepokládá vybudování malé vodní nádrže bez rekreačního využití a bez intenzivního chovu ryb.

Součástí žádosti byl dokument Biologické hodnocení pro akci Vodní nádrž Harcov vypracovaný dne 21. 9. 2009 RNDr. V. K.

Po provedeném řízení Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství dne 7. 7. 2010, pod čj. 8972/ZP/2010-Nj-4, žádost žalobce zamítl s odůvodněním, že záměr žadatele nenaplnuje ani jednu z podmínek ust. § 56 odst. 1 zákona, neboť při něm nepřevažuje jiný veřejný zájem nad zájmem ochrany přírody, ani se zároveň nejedná o případ zájmu ochrany přírody. Vycházel přitom ze znění ust. § 49 a § 50 zákona, podle kterých je zvláště chráněné druhy rostlin zakázáno ničit nebo jinak rušit ve vývoji a zvláště chráněné druhy živočichů je pak mimo jiné zakázáno rušit, zraňovat či usmrcovat.

Z žadatelem předložených podkladů i z odborného posudku Agentury podle názoru prvostupňového správního orgánu vyplývá, že umístěním vodní nádrže na předmětných pozemcích by zjevně došlo k negativnímu zásahu do biotopu dvou zvláště chráněných druhů a ke zničení části populace upolínu evropského, ale také k zásahu do biotopu mihule potoční a vranky obecné ve vodním toku Běluňka, z kterého by musel být zřízen odběr vody pro nádrž. Na této věci nemění nic ani skutečnost, že na části pozemků je historicky výskyt menší vodní nádrže doložen. Dnes je však lokalita pokryta trvalým travním porostem, který je i přes sporadické kosení stále biotopem druhů zvláště chráněných zákonem. Žadatelem předložené biologické hodnocení zvažuje 2 varianty umístění a rozsahu nádrže s tím, že za optimální považuje vybudování menší nádrže a sečení zbytku lokality. Zároveň hodnotí i variantu bez realizace záměru. Správní orgán je názoru, že pro povolení výjimky nejsou splněny zákonem stanovené důvody (viz výše), a že při běžné péči o nivní louky dotčené záměrem - tj. při jejich kosení, může být zachován vhodný biotop jak pro upolín, tak pro zvláště chráněný silně ohrožený druh motýla ohniváčka černočárého. Stávající biotop mihule potoční a vranky obecné ve vodním toku Běluňka nebude při nerealizaci vodní nádrže také dotčen. K argumentaci uvedené v biologickém hodnocení, že v případě ponechání lokality bez zásahu dojde sukcesním vývojem a nástupem lesa k zániku dnešních biotopů, krajský úřad uvedl, že to není důvodem pro likvidaci významné části stávajících biotopů realizací nádrže. Celý tok Běluňky a většina jeho nivy je v úseku Harcov Chvalkovice, kam je záměr umístěn, podle poznatků správního orgánu plně funkčním biokoridorem s vysokou biodiverzitou a výskytem řady zvláště chráněných rostlin a živočichů. Ani z tohoto hlediska se tedy nejví zřízení nové

vodní nádrže na úkor likvidace stávajících biotopů zvláště chráněných druhů jako významný přínos ke zvýšení biodiverzity tohoto území. Dále se v rozhodnutí uvádí, že i když žádost o povolení výjimky nebyla doložena projektovou dokumentací stavby jedné konkrétní varianty vodní nádrže (z více variant obsažených v biologickém hodnocení), nepožadoval krajský úřad po žadateli předložení projektové dokumentace pro územní a stavební řízení, a to z důvodu předcházení marného vynakládání finančních prostředků na pořízení dokumentace. Správní orgán uvážil, že podklady předložené žadatelem spolu s odborným posouzením lokality Agenturou (č. j.00418/HKA/2008/0 z 20. 6. 2008 jsou dostatečnými podklady pro rozhodnutí ve věci.

V odvolání ze dne 22. 7. 2010 žalobce uvedl, že s rozhodnutím nesouhlasí z „důvodu historické existence rybníku na dotčeném pozemku a převažujících pozitivních účinků zamýšleného záměru na cílovou lokalitu, což je jasně doloženo ve znaleckém posudku RNDr. V. K. Dále pak z důvodu zmatečných vyjádření KÚ, kdy v rozhodnutí o záměru výstavby rybníka ze dne 24. 10. 2007 krajský úřad souhlasí a v tomto rozhodnutí týkající se stejného záměru nikoliv.“

Žalovaný odvolání zamítl, což odůvodnil tím, že i když je v biologickém hodnocení ve smyslu § 67 zákona RNDr. V. K. z 21. 9. 2009 v závěru doporučeno vybudování malé obtočné vodní nádrže v rozsahu historického rybníku v místě výskytu společenstev psárkových luk a vysokých ostřic v severozápadní části lokality a v tomto hodnocení je konstatováno, že realizace záměru nepoškodí žádnou klíčovou lokalitu z hlediska reprodukce obojživelníků nebo plazů a nezničí populaci upolínu, naproti tomu v odborném posudku Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, střediska Hradec Králové zn. 00418/HKA/2008/O ze dne 20. 6. 2008 je na základě provedeného botanického a ichtyologického průzkumu doporučeno rybník v lokalitě nerealizovat, neboť by došlo ke střetu s ochrannými podmínkami zde žijících zvláště chráněných druhů mihule potoční, vranky obecné a upolínu evropského. K tomuto posudku se Krajský úřad přiklonil. Krajský úřad se v odvolání citovaném dopise č. j. 16779/2007/-To ze dne 24. 10. 2007 vyjadřuje ke změně územního plánu č. 1 obce Brzice pouze z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu, nikoliv jako orgán ochrany přírody. Žalovaný konstatoval, že prvoinstanční orgán ochrany přírody preferoval zachování současného stavu lokality, kde stávající způsob hospodaření - občasné kosení existenci zvláště chráněných druhů neohroží. Naopak při výstavbě rybníku by došlo k zásahu do zvláště chráněných druhů, v případě upolínu evropského k zásahu rizikového.

Jak Nejvyšší správní soud opakovaně uvedl ve svých rozhodnutích (srov. např. rozsudek ze dne 27. 10. 2011, č. j. 6 As 17/2011 - 232), posouzení shora uvedených podmínek je věcí volného hodnocení důkazů, resp. podkladů pro rozhodnutí podle § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. V tomto směru bylo tedy třeba zkoumat, zda žalobou napadené rozhodnutí obsahuje úvahu, na základě které správní orgán dospěl k závěru o nepovolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin, a zda taková úvaha neodporuje obsahu správního spisu, skutkovým zjištěním a zásadám logického myšlení nebo není-li jinak vadná.

Městský soud se zaměřil na posouzení těchto okolností, neboť soudní přezkum správních rozhodnutí je založen na kasačním principu, což znamená, že správní soud je oprávněn napadené rozhodnutí pouze zrušit a zavázat správní orgán svým právním názorem, nikoli však nahradit toto rozhodnutí, resp. úvahy, na kterých stojí, úvahami vlastními a rozhodnout tak v podstatě o věci samé namísto správního orgánu.

Správní orgán rozhodující o výjimce podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny má v tomto ohledu poměrně značný prostor pro svoji úvahu o splnění podmínek podle citovaného ustanovení, které v sobě obsahuje kombinaci neurčitých právních pojmů a správního uvážení. Neurčitý právní pojem, zde představovaný „jiným veřejným zájmem“ (§ 56 odst. 1), přitom nelze dostatečně přesně vymezit a jeho aplikace závisí na posouzení každého jednotlivého případu, byť zde zákon o ochraně přírody a krajiny zavádí určitou obecnou kategorizaci zájmů, pro které lze výjimku ze zákazu u zvláště chráněných živočichů a rostlin udělit [§ 56 odst. 2 písm. a) až e) – zájem *prevence závažných škod, zejména na úrodě, dobytku, lesích, rybolovu, vodách a ostatních typech majetku, zájem veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti nebo důvody sociálního a ekonomického charakteru a důvodů s příznivými důsledky nesporného významu pro životní prostředí, nebo z důvodu výzkumu a vzdělávání*, atd.]. Pouze v případě, že správní orgán shledá existenci veřejného zájmu, lze následně posuzovat, zda tento zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody. „*Přestože veřejný zájem nelze zaměňovat za zájem soukromý, zároveň se uznává, že „veřejné zájmy jsou v řadě případů jen více či méně společnými soukromými zájmy jednotlivců a jejich skupin“ (srov. Vedral, J., op. cit., s. 100). Jak již uvedl Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 28. 3. 1996, sp. zn. I. ÚS 198/95, č. 23/1996 Sb. ÚS, „ne každý kolektivní zájem lze označit jako veřejný zájem společnosti“. I odborná literatura přitom upozorňuje, jak již bylo zmíněno výše, že „veřejný zájem především nelze zaměňovat za soukromý“ (Hendrych, D. (ed.) Správní právo: obecná část. 8. vyd. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 82).*

Správní orgán povolí výjimku také tehdy, když shledá, že povolení výjimky je v zájmu ochrany přírody.

Žalobce v žádosti o povolení výjimky nijak netvrdil ani nespecifikoval, v čem má spočívat jiný veřejný zájem, přičemž totéž platí i pro tvrzení o nutnosti povolení výjimky v zájmu ochrany přírody.

Taková tvrzení nevyplývají jednoznačně ani z posudku předloženého k žádosti.

V žalobě ani v správním předcházejícím řízení žalobce neuvedl, jaký veřejný zájem v projednávané věci představuje stavba vodní nádrže, ať už v první nebo druhé variantě, případně jak by zamýšlená stavba vodní nádrže mohla svědčit ve prospěch zájmu ochrany přírody. Při udělování výjimek dle citovaného ustanovení je přitom stěžejní, aby zde uvedený zájem existoval (viz např. nález Ústavního soudu ze dne 28. 6. 2005 sp. zn. Pl. ÚS 24/04 či rozhodnutí Nejvyššího správního soudu čj. 6 As 65/2012 - 161).

Přestože rozhodnutí žalovaného není obsáhlé, vypořádává se všemi odvolacími námitkami žalobce a argumentačně vychází z rozhodnutí krajského úřadu, jehož odůvodnění odpovídá všem požadavkům na odůvodnění správního rozhodnutí a poskytuje skutkovou a právní oporu pro výrok o nepovolení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny. Krajský úřad se totiž důkladně zabýval posouzením, zdali v daném případě existuje jiný veřejný zájem, který by převažoval nad zájmem na ochraně přírody anebo zdali povolení výjimky je v zájmu ochrany přírody.

Závěry, k nimž správní orgány dospěly, tak byly dle Městského soudu v Praze správné a podmínky pro udělení výjimky dle § 56 zákona záměr žalobce nesplňoval. Správní orgány svá rozhodnutí dostatečně zdůvodnily. Uvedly, z jakých zdrojů při svém rozhodování vycházely a dostatečně specifikovaly, kterých zvláště chráněných druhů živočichů se projednávaná žádost o udělení výjimky týká a proč ji v daném případě nebylo možné udělit.

V žalobě žalobce tvrdí, že rozhodnutí správních orgánů v obou stupních jsou založena na nepřesných a nepravdivých údajích. Uvedl, že většina argumentů, zakládajících zamítnutí jeho žádosti, je založena na odborném posudku AOPK, který obsahuje nepřesné a nepravdivé údaje, z nichž první specifikoval takto: „Posudek například poukazuje na neregulované koryto řeky Běluňky, což je v rozporu se skutečným stavem věci (viz. fotografie v Biologickém hodnocení RNDr. V. K.). Toto a další nesrovnalosti svědčí o nerelevantnosti celého posudku Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, střediska Hradec Králové.“

Soud se zaměřil na posouzení fotodokumentace v Biologickém hodnocení RNDr. Vlastimila Kostkana a zjistil, že koryto Beluňky je patrné pouze na dvou fotografiích – příloha 3 v Biologickém hodnocení RNDr. V. K., první: „*Beluňka v místě, kde bude odběrové zařízení nové nádrže...*“, a také z fotografie s popiskem: „*Beluňka v místě zaústění poblíž bývalého rybníka. Břehy toku bývaly silně upraveny, dno si však udržuje přírodě blízký charakter.*“ Na žádné z fotografií není patrné, že by koryto říčky bylo regulované, na první z nich jsou břehy zcela neregulované a na druhé jsou pouze zbytky bývalé zídky, ale ani z této fotografie nelze usuzovat, že by říčka byla regulována po celé předmětné lokalitě.

Není důvodná ani další žalobní námitka, že správní orgány nezabývaly Biologickým hodnocením vypracovaným RNDr. V. K.. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že se posudkem RNDr. V. K. správní orgán zabýval, i když upřednostnil posudek AOPK, přičemž zdůvodnil, proč se tak stalo. Krajský úřad se zabýval posouzením obou posudků a v odůvodnění uvedl, že z podkladů předložených žadatelem (jejich součástí je Biologické hodnocení vypracované RNDr. V. K.) i z odborného posudku Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, střediska Hradec Králové (dále také "Agentura") ze dne 20. 6. 2008 č. j. 0014/HKA/2008/0, vyplývá, že umístěním vodní nádrže na předmětných pozemcích by zjevně došlo k negativnímu zásahu do biotopu dvou zvláště chráněných druhů a ke zničení části populace upolínu evropského, ale také k zásahu do biotopu mihule potoční a vranky obecné ve vodním toku Běluňka, z kterého by musel být zřízen odběr vody pro nádrž. Na této věci nemění nic ani skutečnost, že na části pozemků je historicky výskyt menší vodní nádrže doložen, což je zmíněno v posudku RNDr. K. Krajský úřad uvedl, že v době rozhodování je „lokalita pokryta trvalým travním porostem, který je i přes sporadické kosení stále biotopem druhů zvláště chráněných zákonem. Žadatelem předložené biologické hodnocení zvažuje 2 varianty umístění a rozsahu nádrže s tím, že za optimální považuje vybudování menší nádrže a sečení zbytku lokality“. Krajský úřad hodnotil i variantu bez realizace záměru uvedenou v posudku RNDr. K. a dospěl k závěru, že pro povolení výjimky nejsou splněny zákonem stanovené důvody, a že při běžné péči o nivní louky dotčené záměrem - tj. při jejich kosení, může být zachován vhodný biotop jak pro upolín, tak pro zvláště chráněný silně ohrožený druh motýla ohniváčka černočáreho. Stávající biotop mihule potoční a vranky obecné ve vodním toku Beluňka nebude při nerealizaci vodní nádrže také dotčen. K argumentaci uvedené v biologickém hodnocení, že v případě ponechání lokality bez zásahu dojde sukcesním vývojem a nástupem lesa k zániku dnešních biotopů, krajský úřad uvedl, že to není důvodem pro likvidaci významné části stávajících biotopů realizací nádrže. Správní orgán považuje celý tok Běluňky a většina jeho nivy je v úseku Harcov Chvalkovice, kam je záměr umisťován, za plně funkční biokoridor s vysokou biodiverzitou a výskytem řady zvláště chráněných rostlin a živočichů. Ani z tohoto hlediska se tedy nejevilo krajskému úřadu zřízení nové vodní nádrže na úkor likvidace stávajících biotopů zvláště chráněných druhů jako významný přínos ke zvýšení biodiverzity tohoto území.

Krajský úřad se tedy vyjádřil i k tzv. variantě, bez zásahu, kterou považuje žalobce odkazujíc na posudek RNDr. K. za nevhodnou, jeho správní úvaha odůvodněna, je logická,

srozumitelná a neodporuje skutkovým zjištěním ohledně jednotlivých podmínek pro povolení předmětné výjimky, které nelze zpochybnit tak, jako to činí žalobce.

Žalovaný v reakci na obdobnou odvolací námitku v odůvodnění taktéž porovnal oba posudky, když uvedl, že i když je Biologickém hodnocení konstatováno, že realizace záměru nepoškodí žádnou klíčovou lokalitu z hlediska reprodukce obojživelníku nebo plazů a nezničí populaci upolínu, naproti tomu v odborném posudku Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, střediska Hradec Králové zn. 00418/HKA/2008/O ze dne 20. 6. 2008 je na základě provedeného botanického a ichtyologického průzkumu doporučeno rybník v lokalitě nerealizovat, neboť by došlo ke střetu s ochrannými podmínkami zde žijících zvláště chráněných druhu mihule potoční, vranky obecné a upolínu evropského. K tomuto posudku se Krajský úřad přiklonil.

Vzhledem k tomu že soud se nemohl ztotožnit s námitkami uplatněnými v žalobě, nezbyvá než konstatovat, že žalovaný vydal rozhodnutí v souladu se zákonem a protože soud neshledal ani takové vady řízení, které by mohly mít z procesního hlediska vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, žalobu podle ust. § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce ve věci neměl úspěch a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 1. dubna 2015

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová